

Beste leden van de gemeenteraad, de commissie Grondzaken en het college van burgemeester en wethouders,

Sinds 2018 zijn wij als tuinders ingestapt op plannen om het perceel Westelijke Randweg 1 (WR1) een woonbestemming te geven. Zo hebben wij deelgenomen aan het participatieproces dat moest leiden tot een betere afstemming van de plannen voor jongerenhuisvesting (1828) op de belangen van omwonenden en tuinders.

Gebrekkig participatieproces

Dat participatieproces, waaraan wij constructief hebben bijgedragen, leidde tot een patstelling op hoofdpunten tussen en omwonenden. Ook de raad herkende haar voorwaarden niet in de uitkomsten van het participatieproces. Vervolgens dook in 2020 een nieuwe versie van plan 1828 op, maar nu met een noodopvang van statushouders ingebouwd. Daarbij hebben B&W de kant van de projectontwikkelaar gekozen en zijn volledig voorbijgegaan aan patstelling op hoofdpunten waarin het participatieproces was uitgelopen. En dat alles met een beroep op de urgentie van de kwestie en de blamage die een provinciale aanwijzing in deze kwestie zou betekenen. Maar in december 2020 voerde de coalitie van VVD, D'66 en CDA het statushoudersplan van de agenda af. Tijdens de voorbesprekingen was gebleken dat verschillende partijen het plan afwezen. Op de bijeenkomsten van de Commissie Samenleving van 13 en 19 mei 2020 werd door bijna alle partijen benadrukt dat het voorliggende plan in strijd was met een vrijwel raadsbreed gedragen amendement van 31 januari 2019 dat ruimtelijke en sociale voorwaarden aan het plan stelde. Veel sprekers gaven ook aan dat B&W voorbij waren gegaan aan het participatieproces en zo draagvlak in de buurt ondermijnd hadden. merkte zelfs op dat "wij ons als VVD kunnen voorstellen dat de omwonenden zich genaaid voelen."

Veiligheid in het geding

Gedurende het participatieproces was duidelijk geworden uit rapporten van experts dat een woonbestemming bijna tegen de muren van een 152 MVA-transformatorstation en omsloten door Randweg en spoordijk onwenselijk zou zijn. Ook partijen in de raad raakten daarvan overtuigd. Meerdere sprekers vonden de veiligheids- en gezondheidsrisico's op de locatie te groot voor welke bewoning dan ook (), constateerden de afwezigheid van risicomanagement () of vonden de inschatting van veiligheidsrisico's onduidelijk () dan wel te weinig onderbouwd (), terwijl de kwaliteit van de verschillende rapporten dienaangaande in twijfel trokken. "Dus terug naar de tekentafel" concludeerde uit zijn betoog op 19 mei 2020. Daar is het niet van gekomen. Na december 2020 volgde een radiostilte.

WR1 opnieuw in beeld

Op 4 oktober 2022 had een gesprek met de nieuwe wethouder. De vraagstelling was: wat was er fout gegaan bij het participatieproces rond 1828 en het ongelukkige vervolg in de statushoudersversie van dat plan? Wat kon daaruit geleerd worden. Het was een goed en open gesprek, dat verwachtingen wekte over de rol die tuinders in de toekomstige beslissingen over WR1 zouden spelen.

Die verwachtingen zijn niet uitgekomen. Opnieuw werden tuinders niet op de hoogte gebracht van plannen om asielzoekers op WR1 te huisvesten. Maar bovendien lijkt de lange voorgeschiedenis van pogingen om dit gebied voor bewoning te gebruiken en de

argumenten die daar tegen pleiten terzijde geschoven met – alweer - een beroep op urgentie en de haast van deze opgave die de betrokken wethouders en een aantal raadsleden bij de raadsvergadering van 30 maart naar voren brachten.

Urgentie of gemakzucht

Uiteraard moet ook de gemeente Bloemendaal haar aandeel leveren in de opvang van asielzoekers en daartoe locaties aanwijzen en huisvesting realiseren. En daarbij is, gezien de achterstand op dit gebied ook haast geboden. Maar het ontgaat de tuinders dat die haast – mede in het licht van de onzekerheid over het aannemen en de inwerkingtreding van de Spreidingswet – zo groot was, dat er, zoals uit de woorden van wethouder bleek (er is geen groslijst gemaakt), niet eens de moeite genomen is om meerdere locaties te onderzoeken die voor de opvang van asielzoekers in aanmerking kunnen komen. De keuze lijkt eerder ingegeven door gemakzucht dan door urgentie, te meer nu tijdens de vergadering bleek dat men de maanden april en mei heeft voordat een beslissing genomen moet worden. Het ontbreken van een onderzoek naar locaties is een nalatigheid van belang, zeker gezien het feit dat de raad gezondheids- en veiligheidsrisico's op het nu inderhaast aangewezen perceel in het verleden zo groot achtte dat het huisvestingsplannen van de agenda afvoerde.

Wij zijn van mening dat wanneer WR1 in het verleden niet geschikt werd geacht voor de huisvesting van jongeren of statushouders, zoals rapporten dienaangaande en een meerderheid van de raadsleden hebben vastgesteld, er geen goede redenen zijn om nu wel asielzoekers op WR1 te huisvesten. Dat is meten met twee maten.

Wij wensen u veel wijsheid toe in de komende beslissingsperiode en zijn altijd bereid ons standpunt verder toe te lichten.

Namens de tuinders,